

במשך ארבעה ימים עסקו כוחות צה"ל ב"עבודות פיתוח"

בלבנון - פרצו דרכים ופילסו כבישים

שיקשרו את פתח-לאנד לישראל

יצא לעבר הכפר הלבנוני עינתא. בניור רה הדרומית של הגבול עם ישראל. אחי רי שהשתלט על הכפר איתר הכוח כ-20 בתים שצוינו מראש כבתיהם של פידאיון. המשמיה העיקרית בפעולה זו היתה היי הפרשט והן מצד האוכלוסייה המקומית. משום כך היה צורך לוודא באש אם החבי לנים אומנם שוכנים בבתים שאותרו.

מלכתחילה היתה פעולה זו צריכה לשי מש כאות אזהרה הן לממשלת לבנון והן לאירגוני החבלנים שהתמקמו באזור ה פתח-לאנד במורדות הצפון מערביים של הר חרמון. להפסיק את היוזמה המחודשת בעודה באיבה. ממשלת לבנון היתה חסרת אונים. החבלנים לא נרתעו, המשיכו מייד אחרי פעולת עינתא את פעילותם.

רק אז, כשלב שני של הפעולה, יצאו כוחות צה"ל לפגוע בפידאיון בפתח-לאנד.

פעולה

כמעט סטרילית

ה פעולה באזור הררי, חרוץ, מיוער ונטול דרכי גישה זה, היא קשה ביר תר. לפני שנתיים, בפשיטה הראשונה לתחום הפתח-לאנד, היו חיילי צה"ל צריי כים לנוע רגלי שעות רבות לפני שהגיעו ליעדיהם. אין כמעט כל דרך שהיא ה מחברת את הדרכים והכבישים שבתחום ישראל עם הכפרי סבאור זה, המחברים עם לבנון בכבישים ודרכים לכיוון צפון ומערב.

כאשר הסתבר שהפידאיון מטרידים באש את כוחות צה"ל שנכנסו לאזור זה, החל השלב השלישי של הפעולה, שמטרתו היי תה פריצת דרכים חדשות אל כפרי ה פתח-לאנד שהפכו לבסיסי החבלנים. וכך, בעוד הארטילריה וחיל-האוויר תוקפים בסיסים עורפיים של הפידאיון, הרחק מ הגבול, נכנס טור משוריין לפתח-לאנד, תפס מיספר כפרים כדי לאבטח את ה ציוד המיכני הכבד שעסק בפריצת דרכים. צה"ל נשאר בפתח-לאנד עד שהושלמה הפעולה. להבא, כאשר יהיה צורך בפעור לת שיטור נוספת באזור זה, ניתן יהיה לבצעה ביתר פשטות, ללא סיבוכים ובעיות גישה.

ניתן כמובן לפגוע בדרכים שנכבשו. אולם כדי להתגבר על הפיגועים והחבי לות בדרכים יהיה צורך בשעות ספורות ולא בימים שלימים. את העובדה העיקרית

נשים ומר בכפר לבנון

כוחות צה"ל בדרכס לכפר עינתא. גם נשות הכפר, כמו הגברים (בתמונה מימין) יצאו לחצרות בתיהם כדי לחזות בטור המשוריין, כשהן נושאות את טפן עימן. כאות שאין הן חוששות. בדרכס זוהר התקבלו חיילי צה"ל בכפר זה במחאות כפיים.

כי "המחבלים מחוסלים". העובדה ששתי פשיטות רגליות זעירות של צה"ל לפני חודש, הספיקו כביכול כדי לשתק את הפעילות החבלנית המחודשת, יצרו את התחושה שהפלסטינים אינם קיימים עוד כגורם בשטח.

והנה, דווקא בשעת ביקורו של הד"ר יארינג בישראל, אילצו הפלסטינים את ישראל לגייס כוחות לפעולות משוריינות ואוויריות בלבנון. גרמו לכינוסה של מר עצת הביטחון, הזכירו לעולם כולו כי הפידאיון הפלסטינים עדיין קיימים.

כדי ליצור מצב זה, לא היה יאסר עראפת צריך לגייס כוחות רבים. די היה בכמה חוליות שחצו את הגבול בלבנון, בהשכלת רימוניידי בעזה ובחטיפת מטוס גרמני מעל תת-היבשת ההודית.

בכך הומחש שוב אופיים של הפידאיון: היכולת להשיג את מטרתם בכוחות דלים ועלובים, להחלים שוב ושוב אחרי המכות רבות העוצמה שספגו.

דות מעבר לגבול, ולא חשוב אם המדובר בחבלנים, חיילים או אזרחים שלווים; במקום הסתכנות מיותרת שהביאה לא פעם ליותר קורבנות מאשר העילה שגרמה לפעולה; במקום התפיסה שיש לגרום צרות למדינה ממנה יוצאים המחבלים, כדי שזו תמנע את פעולתם — במקום כל אלה באה פעולה כמעט סטרילית, ש נועדה לחסוך בחיי אדם משני הצדדים תוך השגת מטרות לאורך ימים ושינוי פני המציאות בשטח.

כאשר היה ברור כי צה"ל אינו בא להרוג ללא אבחנה, אלא לפגוע בפידאיון.

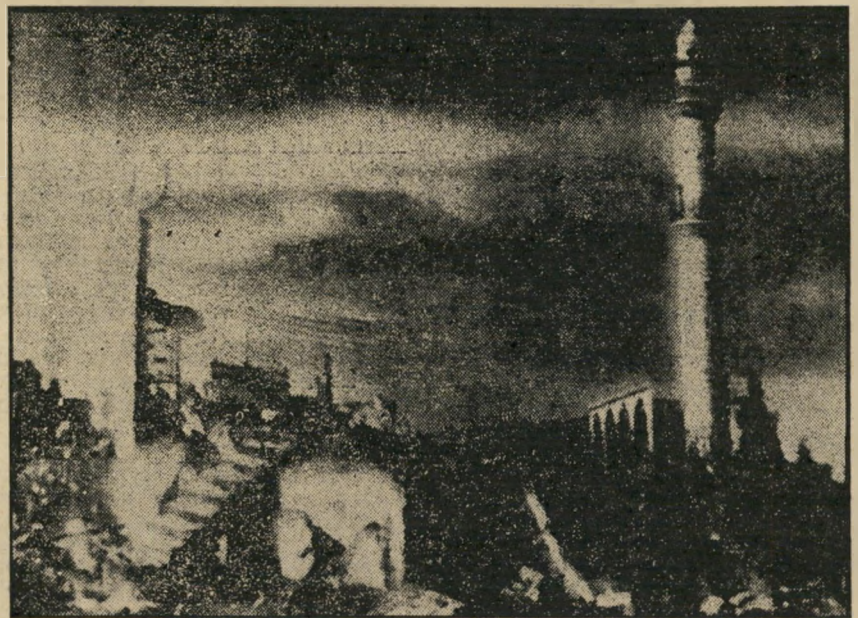

כי מטרת הפידאיון אינה לנצח את צה"ל, גם לא לכבוש שטחים בתחום יש ראל, אלא להסב תשומת-לב עולמית ל בעייה הפלסטינית, למנוע כל הרגעה או הסדר לטווח ארוך, שלא יפתרו בעייה זו. כל עוד לא יימצא פיתרון, שיספק את שלושת מיליון הפלסטינים הפזורים בשט חים המחוזקים ובמרחב כולו, עלול מצב השבוע להתחדש בכל עת. אפילו יצליח צה"ל לכפות על ממשלת לבנון לדכא את תנועת הפידאיון בשטחה, כפי שעשה המלך חוסיין (ודבר זה קשה בלבנון המפולגת הרבה יותר מאשר בירדן הדיק טטורית) לא יהיה זה סוק פסוק.

האם ישנו פיתרון? על כך השיב ה שבע עורר-דין ברמאללה, אחד האישים הפוליטיים הוותיקים של העם הפלסטיני — עזיז שיחאדה, מי שייצג את הפלס טינים עוד בוועידת לואזן ב-1949. שי חאדה קרא לבני עמו להקים מייד "ממשלה פלסטינית בגולה", כדי להכ ריח את ישראל לשאת ולתת עימה על עתיד השטחים.

טיפול באוייב
רופא וחובשים של צה"ל מטפלים בחייל לבנוני שנפגע במהלך הפשיטה לכפר עינתא. כוחות צבא לבנון שנמצאו ליד הכפר לא התערבו בקרב הקצר בין צה"ל לחבלנים, אולם בטעות נורתה אש לעבר קבוצת חיילים לבנונים, שכתוצאה ממנה נפצע חייל זה. אחרי שנחבש נשלח ליחידתו.

פיצוץ הבסיסים

חורבות בכפר הלבנוני עינתא, אליו פשטו כוחות צה"ל ביום השישי בשבוע שעבר, בעקבות מארב החבלנים בכבישי הצפון. בכפר זה פוצצו 20 בתים, אחרי שהחובשים סייעו לכוחות צה"ל לזוהת את הבתים ששימשו את החבלנים. לפני המעשה וידא צה"ל כי הבתים ריקים מאדם.

להציק להם ולגרום למנוסתם, יכלו תור שבי הכפרים לצאת לקראת חיילי צה"ל עם חיזוקים על פניהם, לנופף להם בידי הם ולסייע להם לזוהת את בתי החבלנים.

לא סוף

פסוק

ה התלקחות הפתאומית בצפון ה באה לרוב הישראלים כהפתעה גמור רה. חודשים ארוכים של שקט, ששועו רק לזמן קצר בסעילות עונתית בחודש ינואר האחרון, הנחילו להם את הביטחון

שנקבעה בשטח: פריצת הדרכים באזור ההררי והמסולע, אי אפשר יהיה כבר לשנות. לא רק בתחום זה היתה מלחמת ארי בעת הימים בלבנון, או "פשיטת הבנגות" כפי שכונתה בפי רבים, מיוחדת במינה. אופייה של הפעולה וצורת ביצועה, הרי כיחו בעליל איזו דרך ארוכה עבר צה"ל מאז פעולות התגמול של שנות ה-50 והי 60 ועד היום. במקום פעולות נקם פרימיטיביות, שנוי עדו יותר לספק יצרים מאשר לשנות עוב דות בשטח; במקום פשיטות שמטרתן העיקרית היתה לגרום מקסימום של אבי